

умраза къмъ Турцитѣ, завеждатъ го въ ближната гора и—го сжсичятъ. Вжзстанницитѣ просидѣхъ въ тоя Монастирь цѣли 3 дни безъ да ги безпокой нѣкой, схвзехъ малко дерзость, и—се готвяха да отиджтъ въ Балканъ-тъ. Като узна впрочемъ тукашното мѣстно Правителство за пребываганъето на вжзстанницитѣ въ Капиновскія Монастирь (за начинъ-тъ на това узнаване се разказваше разновидно): веднага заповѣда да се зжмнатъ строги мѣрки за да се изловятъ всичкитѣ вжзстанници, сжбрани въ упомянутія Монастирь; и—за тая цѣль оно испрати едно сишно отдѣленіе отъ заптіета съ главнія имъ Началникъ Табуръ-Агасъ зовимъ, заедно съ това полицейско отдѣленіе отидохъ и нѣкои тукашни фанатици пѣ пжрви Турци: за да се нападни нечаяно на Монастиря и да се изловятъ всичкитѣ вжзстанници. Викда се впрочемъ че вжзстанницитѣ сж пѣ отпреди узнали, и—сж подушили че сж издадени; и—спорядъ това тѣ были вече избѣгали отъ Монастиря, преди да пристигни тамъ това полицейско отдѣленіе. Вѣроятно тѣ сж были принудени това да сторятъ, като сж се намирали въ Монастиря изоставени сами безъ тѣхнитѣ главатарі и водители. Нѣкои отъ тѣхъ се разбѣгахъ изъ горитѣ околъ Капиновскія Монастирь и въ околнитѣ близни села, нѣкои же додохъ тукъ въ Тжрново и се крияха въ роднински и пріятелски кжщя, оніе же които не ги приемваха въ кжщя, крияха се измежду високитѣ бурянаци по стржмната урва къмъ рѣката Ятра отъ къмъ сѣверъ (Патерникъ зовимъ). Разумѣва се слѣдователно, че като влѣзли турскитѣ заптіета въ Капиновскія Монастирь, не намѣрили никого отъ вжзстанницитѣ, а—само Игуменъ-тъ и нѣкои Калугери. Като пристиснали Игуменъ-тъ да кажи: былъ ли е и той съучастникъ на това вжзстаніе? и защо е допусналъ да влязатъ вжзстанницитѣ въ Монастирь-тъ му? —той отговорилъ: че не е можялъ да се вжзпротиви на толкова разпалени и вѣоружени млади хора, и—че тѣ слѣдователно влѣзли безъ да му искатъ соизволеніе, както и дѣйствително тѣй е и станало. Спорядъ това и турск. Правителство не можи нищо да стори на Игуменъ-тъ, но—то успѣ да излови доволно